

Kúriai esetek: Különbözet a pénztárgépben – borraaló kezelése és a működési sajátosság

A videó leírása: A „Különbözet a pénztárgépben – borraaló kezelése és a működési sajátosság” című epizód azt a kúriai döntést dolgozza fel, amelyben a legfőbb bírói fórum kimondta: „A borraaló kezelésének folyamata nem minősíthető a pénztárgépet üzemeltetők olyan működési sajátosságának, amelyek megalapozhatnák a pénzkészlet és a pénztárgép bizonylatolt pénzmozgásai egyenlegének eltérését.” A kerekasztal-beszélgetésen Huszárné Oláh Éva, a Kúria Közigazgatási Kollégiumának bírónője; Németh Zoltánt, a Pénzügyminisztérium Adó- és Vámigazgatási Főosztályának vezetője; Kovács László, a Magyar Vendéglátók Szövetségének elnöke és Deli Krisztina moderátor vett részt.

Deli Krisztina: Üdvözlöm önöket! A Kúriai esetek kerekasztal-beszélgetést látják. Ahogy korábban is, ezúttal is egy, a már Kúrián lezárt esetet dolgozunk fel, bemutatva az alapesetet, a kiindulási pontot, az ítéletet, illetve körüljárva az egyes szakértők álláspontjait, és a jogi következményeket is bemutatva. Most is, mint korábban, szakértő vendégeink lesznek a segítségünkre, akik majd bemutatják az alapesetet, a kiindulási pontot, és a tanulságok levonásában is segítenek nekünk. Így köszöntöm Huszárné Dr. Oláh Évát, a Kúria bírónőjét, Németh Zoltánt, a Pénzügyminisztérium Adó- és Vámigazgatási Főosztályának vezetőjét és Kovács Lászlót, a Magyar Vendéglátók Szövetségének elnökét. A mostani témánk pedig a borraaló kezelésének a kérdése, amelynek az adja a sajátosságát, hogy tulajdonképpen nem is magáról a borraaló tényéről van szó, hanem annak kezelési sajátosságáról, hogy hogyan kezelik ezt egy vendéglátóhelyen vagy pedig egy vendéglátással foglalkozó szolgáltatónál. A kiindulási pontunk pedig az, hogy adott egy budapesti kávézó, ahol a borraalót, amit a vendégek a pincéreknek adnak, egy külön dobozban a pulton tartják, és azt hónap végén egy meghatározott rend szerint elosztják a személyzet tagjai között. Egy adóhatósági ellenőrzés, egy próbavásárlás során eltérést találnak az adóellenőrök az online pénztárgépben rögzített pénzmozgás és a kasszában található összeg között, az eltérést, a különbözetet – itt nevezetesen többletről van szó – a borraaló adja, amelyre a kávézó üzemeltetője úgy tekint, mint a vendéglátóhely üzemeltetésével együttjáró sajátosságra. És ez a sajátosság adja a mostani esetünk izgalmasságát is. Először bírónőt kérem meg, hogy

mutassa be ezt az esetet. Hogyan jutott, hogyan került a Kúria elé, illetve melyek voltak azok a szempontok, amelyeket a Kúria figyelembe vett az ítélet meghozatalánál?

Huszárné dr. Oláh Éva: Amikor adóról beszélünk, bárhol, akár a tárgyalóteremben, akár egymás közt, azt tudnunk kell, hogy minden bevétel után valaki megfizeti az adót. Na most, főszabály szerint az adófizetési kötelezettség azon lesz, akihez a bevétel jutott, az eltérésnek két nagy esetszoportja van. Az egyik, amikor a jogalkotó tudatos adótervezéssel, adott esetben mentességek biztosításával valaki másra telepíti az adót. A másik esetkör pedig az, amikor a bevételek úgy eltűnnek, tehát akihez a bevétel jut, az adófizetésre kötelezett lenne, de ennek nem tesz eleget, és ezért a társadalom többi tagja – így adott esetben mi is – viseljük az adóterheket. Számunkra, amikor pénztárgépes ügyekkel foglalkozunk, ez a bizonyos 48/2013-as NGM-rendelettel bevezetett online pénztárgép azt jelenti, hogy a jogalkotó alkotni kívánt egy olyan technikai eszközt, amivel ezek a bevételek mindenképpen azonosíthatóvá válnak. Amiről most beszélünk kellene a másik vonulatban, az a borraivalónak az intézménye. Ugye alapvetően különbséget kell tenni abban, hogy borraivalóról erről a bizonyos szervízdíjról van szó, ami sok esetben ugye ott van a számlán, aztán mégis adunk borraivalót, mert nem olvastuk el, hogy mi van a számlán. De a borraivaló az – most a vendéglátóhely megjelölés van, meg az ítéletben is vendéglátóhelyről van szó – az tulajdonképpen nem szolgáltatóhoz kötött intézmény. Tehát nagyon sok esetben ugye mi is, magunk is találkozunk azzal, hogy a sarki kisboltban azt mondják, hogy “Nem kérek vissza az ezresből”. Tehát tulajdonképpen a borraivaló az egy olyan önkéntesen vállalt plusz juttatás – ahogy az a nagyon szép definícióban is szerepel, amiről a korábbiakban beszéltünk – amit tulajdonképpen ellenérték nélkül a vevő átad az eladónak. A borraivaló adózása –, tehát hogyha elismerten bevételhez jutok, és azt szeretném mindenképpen adófizetési vagy magánszemélyként teszem meg, vagy pedig mint a vállalkozási tevékenység alanya, aki ott fel van sorolva abban a rendeletben, akinek kötelező ezt alkalmazni. Egyéb bevételre fogok szert tenni, és ezt az egyéb bevételt fogom szétosztani a munkavállalóim között. Most nekem egyéb bevételem keletkezik, akkor annak meg kell jelenni a pénztárgépben. És lehetőség van ugyan arra maga az NGM-rendelet meg az összes hozzá kapcsolódó adóhatósági állásfoglalás, különböző kamarai iránymutatások, cikkek mind arról szólnak, hogy amikor azt egyéb bevételként kezelem, akkor a pénztároló eszköznek meg a pénztárgépnek ugye egyezni kell. Viszont ha nem a vállalkozás egyéb bevételeként kezelem, akkor lehetőség van arra, hogy azt

automatikusan elkülönítetten a dolgozóknak – “típus dobozba” – rakom bele vagy a tárcában marad benne ami csak a pincérhez tartozik. Ebben a bizonyos ítéletben viszont arról volt szó, hogy a borralaló összegszerűen megjelent a pénztárgépben, tehát a vállalkozás egyéb bevételeként, és nem a magánszemélynek a saját szabályok szerint adózó bevételeként jelent meg. És abban a pillanatban, ahogy bekerül a pénztárgépbe, onnantól kezdve nincs választás. Akkor ennek a pénztároló eszköznek meg a borralalónak – magának a kassa összegének – egyeznie kell, és ismételten hangsúlyozva, itt nem arról van szó, hogy a Kúria borralalóra vonatkozóan mondott ki valami “spéci” szabályt, hanem arról, hogy a vállalkozás egyik bevételéről mondta ki azt, hogy annak meg kell jelennie a pénztárgépben, és akkor a pénztárgépnek meg a pénzt tároló eszköznek egyeznie kell. Arra hivatkozik az ítéletünkben a vállalkozó, hogy ezzel a rendelettel bevezetett –meg kell nézni a pontos szöveget, mert nem akarunk csak úgy mondani – üzemeltető működési sajátossága az, ami előidézte ezt a helyzetet. A mi olvasatunkban viszont az üzemeltetői sajátosság, az nem a bevétel jogcíme, hanem magának a tevékenységnek a folytatása. Tehát az ítélet mögött – még egyszer mondom,–az van, hogy ha a kasszába bekerült a borralalónk, az egyéb bevétel, a vállalkozásnak a bevétele. Abból, hogy ha kifizetést akar teljesíteni – akár úgy, hogy a munkavállalóját honorálja vele –,meg kell fizetni az adót, meg kell fizetni a járulékot. Ha nem akarják ezt a módszert alkalmazni, akkor az egyéb magánszemélyhez fűződő eszközökkel kell írni, amely esetben az adófizetési kötelezettség a magánszemélynél fog majd jelentkezni. fontos még egyszer az, hogy az üzemeltetési sajátosság, az nem az ellenérték megfizetésének módja, hanem a tevékenységnek a jellemzője.

Deli Krisztna: Főosztályvezető úrtól pont ezt kérdezném, hogy említi bírónő is a kivételeket. Mire ad lehetőséget a jogszabály, illetve ezekkel a kivételekkel, ezeknek a megfogalmazásával mi volt a jogalkotó célja?

Németh Zoltán: Az alapvető probléma, amit a Minisztérium meg szeretett volna oldani, az az, hogy sok esetben, vagy számos esetben előfordult, hogy értékesítéseket nem követett bizonylatolás és a pénzforgalom ily módon ellenőrizhetetlenné vált. A NAV sem tudta ellenőrizni, és ez lehetőséget biztosított arra, hogy a vállalkozások adott esetben a jövedelmet ne vallják be, vagy ne teljes összegben vallják be. Tehát maga az intézkedés az egy alapvetően egy gazdaságfehérítést célzó intézkedés volt, ami azt célozta, hogy az adóhatóság számára rendelkezésre álljon egy tranzakciós adat minden egyes tranzakcióról, a kiállított nyugta

adattartalma az kerüljön be a NAV adatbázisába. Ily módon ellenőrizhető, és nyomon követhetővé válnak a pénzmozgások és a mögöttük álló bizonylatolás. Ennek a rendszernek az egyik sarokpontja az az, hogy a pénztárgépben lévő készpénz mennyisége az megegyezzen azzal, amit a bizonylatolás követett, hiszen az megy be a NAV adatbázisába, amiről bizonylat van. Ha itt eltérés van, akkor az a rendszer egészét érinti. Ez nagyon fontos, hogy az a követelmény, hogy a pénztárban lévő készpénzmennyiségnek egyeznie kell azzal, amit bizonylatolni, ez kulcskérdés az egész rendszer működése tekintetében. Viszont azt is látta a jogalkotó, hogy vannak olyan helyzetek, amikor időlegesen lehet eltérés a kiállított bizonylat és a ténylegesen a pénztárban rendelkezésre álló készpénz mennyisége között. Ezeket az eseteket tételesen meghatározni nem lehet. Ezért döntött úgy a jogalkotó, egy általánosabb fogalmat ad. Ez lett ez a működési sajátosság és az abból eredő eltérés, amit nyilvánvalóan a gyakorlatnak kell majd megtölteni tartalommal. Ez alapvetően nyilván az adóhatóság gyakorlata, tehát ő fogja elsősorban értelmezni, és ha jogvita van, akkor – mint jelen esetben – bíróság, végső soron a Kúria fogja a jogszabályt megtölteni tartalommal, és a jogalkotó pedig mérlegeli, hogy erre az eredményre számított-e, mikor a jogszabályt írta, vagy a gyakorlat nem teljesen követi le azt, ami a jogalkotó elképzelése volt. A pizzafutár esete az tipikusan ilyen: amikor a bizonylatot előre kiállítják, de pénz még nem kapcsolódik hozzá, hiszen kiviszi a fogyasztóknak az adott ételt, és utána fog bekerülni – adott esetben borralalóval együtt – a készpénz a kasszába. Tehát a pizzafutárhoz nagyon hasonló eset az, amikor a vendéglátóhely egy főpincért alkalmaz, akinek az a feladata, hogy a nyugtát a fogyasztóknak kivigye, és az ellenértéket elvegye tőlük. Itt is már időben rövidebb az eltérés, de könnyen előfordulhat olyan eset, amikor a pincér kivisz egyben tíz számlát – tehát tíz bizonylatot már kiállított –, de mögötte még nincsen készpénzforgalom, nem jelenik meg a készpénz a kasszában.

Maximálisan tükrözi egyébként a Kúria ítélete a jogalkotói szándékot, hogy önmagában az, hogy borralaló van, és borralalót kezel az adott vendéglátóhely, az nem egy olyan működési sajátosság, ami a kivételi szabály alkalmazását lehetővé teszi, hiszen ez azt eredményezné, hogy egy komplett szektort, sőt, hogy ha arra gondolunk, hogy a pékségben valaki nem kéri vissza a visszajárót, akkor valóban egy –, ahogy a Kúria ítélete is tartalmazza – kivétel válna főszabállyá.

Deli Krisztina: Erre még majd visszatérünk. Elnök úrtól azt kérném, hogy egy kicsit távolabbról közelítsük a problémát, és egy picit beszéljünk először arról, hogy általánosságban a

vendéglátóhelyeken vagy a vendéglátással foglalkozó szolgáltatóknál hogyan kezelik a borraalót?

Kovács László: Hát nagyon sokan és sok helyen rosszul. Éppen ezért ennek az ügynek a tanulságaként mi ki is adtunk egy olyan NAV által ellenőrzött vagy véleményezett szabálykövető magatartás-kódexet, amely alapján hát bizony sokan meglepődtek, hogy ennyire bonyolult a borraaló kezelése. Néhány apróság azonban fontos –, hogy most visszacsatoljak az előttem szólókra is, hogy tisztázzuk –, példának okáért a borraaló mint intézmény, az ugye többszáz éves hagyományra tekint vissza. Ez a jogszabály körülbelül hét éves. Tehát nagyjából a kettő közt korban jelentős különbség van. Én azt gondolom, hogy a jogalkotónak felelőssége azt megvizsgálni, hogy milyen magatartást tanúsítanak a vendégek –, hogyha már ő erre egy jogszabályt húz rá – hagyományosan, és nem csak Magyarországon, hanem az egész világon. Ha a legjobb szándékot feltételezzük a jogalkotó részéről, akkor is visszakérdeznék egyetlen egy dologra: akkor hogyan kezeljük életszerű körülmények között a borraalót? Mert az, hogy tíz számlát kivisz, az rendben van. A tíz számlát lerakja az asztalokra, mert nagy a forgalom – és most vidéken ez jellemző, Budapesten nem, de vidéken igen –, és akkor a tíz számlát utána összeszedi. Már rég elfelejti, hogy hol mennyit kapott, a borraalót belerakja a brifkóba, és így csatolná vissza Bírónő által említett pénztárcára, ami sajnos jelen esetben is a kassa része. A probléma az volt, hogy a pénzt, azt nem rakta külön ebbe a kis dobozba, ami egyébként szinte lehetetlen, főleg akkor, amikor tíz számlát utána visszavisz, akkor mindegyikről vissza kéne egy jegyzetet vezetni és visszaemlékezni, hogy melyiknél hány forint borraalót adott, majd ezt a tízet összeadni. De ha abban a pillanatban jön az ellenőr, amikor még nem vette ki az ellenértéket a fizető pincér az brifkójából, és nem abban a pillanatban még szabálysértést követ el. Alapvetően szeretnék két dolgot tisztázni: van a borraaló, és van a szervízdíj. Nem szeretném félrevezetni a hallgatóságot az miatt, hogy mi most miről beszélünk. A borraaló az a pénz, amely– Bírónő csodálatosan megfogalmazta, én ezt nem tudnám –, a lényeg, nem képez ellenértéket, hiszen nem kötelező, és nem feltétlen elvárható. Emiatt semmiféle adófizetési kötelezettség nincs utána. De ebben az esetben nagyon helyesen fogalmaztak: külön kell kezelni. Ha ez nem valósul meg, akkor lépett életbe az a pillanat, hogy ezt a pénzmozgási bizonylatot kellett volna kiállítani, és azért itt pontosítsunk: abban az esetben onnantól kezdve ez adóköteles. Tehát hátrányos helyzetbe hozzuk a pincért akkor, hogyha ő szemfüles, és gyorsan félrerakja azt a pénzt, amit

kap, akkor teljesen adómentes. Tehát magyarul, mi azt szeretnénk, hogy ha egyértelműbben lehetne megfogalmazni, hogy a borraivalót mint működési sajátosság, valójában azért –, bár ne kivételként –, de azért valahogy kezeljük úgy, hogy életszerű legyen. Jelen pillanatban nem az.

Deli Krisztina: Elhangzott az többször, hogy nagyon fontos lenne az életszerűség figyelembevétele, akár a jogszabályalkotáskor, akár az ítélelhozatalakor, hogy a Kúria ítélete, határozata azt mondta ki, hogy önmagában a borraivaló ténye, a borraivaló kezelése, az nem jelent automatikusan működési sajátosságot. Nem tűnik így akkor szigorú határozatnak, szigorú ítéletnek ez?

Huszárné dr. Oláh Éva: Ebben az üzlethelyiségben kétfelé ment a borraivaló: ment a tipesdobozba, ami nem tartozik a pénztárgépünk hatálya alá, és ment előadás szerint a pénztárgépbe. Abból lett ez a 12210 Ft-os többlet. Azért volt fontos, hogy a Közigazgatási Perrendtartás hatálya alatt keletkezett ez az ítélet, mert míg korábban is kötve volt a bíróság a keresetnek, itt már egy dupla kötés van. A Közigazgatási Perrendtartás tartalmaz egy olyan szabályt, hogy a keresetben lehet ugyan hivatkozni olyan körülményekre, amikre jelen esetben az adóigazgatási eljárásban nem hivatkozott a felperes, illetőleg az adóalany, de azt nagyon-nagyon meg kell indokolni, elő kell adni mindenféle kimentési lehetőséget, hogy az miért fordult elő, miért nem arra hivatkozott, amire a perben. Itt az, hogy a pénztároló eszköznek a kérdése bevezetődne, tehát, hogy a pénz a pincérnél lenne a brifkóban, föl sem merült. Itt folyamatosan arról volt szó, hogy a pénztárgépben megjelenő eltérés, az működési sajátosság. Abban a kérdésben, hogy a pénztároló eszközöket milyen szemmel kellene nézni, melyiknek milyen viszonyban kellene lennie magához a pénztárgéphez, az fel sem merült.

Németh Zoltán: Azt gondolom, hogy a konkrét ügyben a szabályos az lett volna, és abban valószínűleg a NAV sem talált volna kivételmentét, ha ez a pénz nem a pénztárgépben jelenik meg, hanem miután a pincér összeszedte a pénzt, amit a fogyasztók fizettek, ennek a borraivaló részét elhelyezi a külön dobozban, hiszen volt erre egy külön, rendszeresített doboz, ahol a borraivalót tartották.

Deli Krisztina: Máshogy teszem fel akkor a kérdést: szabályszerűen hogy a legegyszerűbb kezelni a borraivalót? Elhangzott az már itt, hogy van egy kód is erre a pénztárgépben. Beütni nagyon egyszerű.

Németh Zoltán: Igen, a borraivalót be kell ütni ezen a kódon. Ebben az esetben egy pénzmozgási bizonylat keletkezik és nem lesz eltérése a tényleges készpénz és a bizonylatolt pénzforgalom között. A másik megoldás az az, hogy – amit említettem korábban – a borraivaló nem kerül be a kasszában, hanem teljesen külön kezeli azt a vállalkozás. Ebben az esetben pedig fel sem merül az, hogy az bármilyen módon bekerülne a pénztárgépbe, azt bármilyen módon bizonylatolni kellene, és azt a NAV sem fogja ellenőrizni, hiszen az nem része a pénztárgépnek.

Kovács László: Azt meg kell állapítanom még egyszer, vagy le kell szögeznem, hogy a borraivaló kezelésének a felszolgáló számára legelőnyösebb módja az, hogyha ő ezt külön teszi, és ebben a pillanatban kiesik az egyéb bevétel kategóriájából, mert nem képezi, nem része a vállalkozás bevételének. Tehát adófizetési kötelezettség se terheli, mert amennyiben bekerül, és beüti pénzmozgási bizonylatként vagy a kódot vagy a pénzmozgási, kézzel írt akármilyen bizonylatot kiállít, már bevétel, és már adókötelezettség terheli. Konkrétan 100 Ft-ból kap 55 Ft-ot. Míg ellenben 100 Ft-ból 100 Ft-ot, jogszabály szerint, teljesen legálisan, hivatalosan. Tehát ha az volt a szándéka, hogy a borraivalót fehérrítsük, azt nem tudja. Ezzel a jogszabállyal nem tudja kifejéríteni. Én azt kívánom, hogy életszerűbb legyen, vagy azt szeretnénk mint szakmai szervezetek, nem vonjuk kétségbe a bíróság döntését. Szakmailag teljesen, százszázalékosan megalapozottnak tartjuk. Mi nem vagyunk kompetensek arra, hogy ezt megítéljük szakmai, jogi szempontból. Az életszerűségét tudjuk csak felhozni példaként, hogy ezen változtatni kéne.

Huszárné dr. Oláh Éva: Ez a pénztárgép a bevételeknek a nyilvántartásáról szól. És abban a másodpercben, hogy a borraivaló a vállalkozás bevételének minősül, oda kell rakni.

Németh Zoltán: Nyilván a Kúria ítélete alapján mi is vizsgáljuk a jogszabályt, tehát mi is mérlegeljük, hogy szükség van-e módosításra. Arra, hogy mennyire életszerű és mennyire életszerűtlen a szabályozás, illetve hogy a revizorok ezeket hogy hajtják végre, az, hogy a revizor egyébként milyen megállapítást tesz, majd az alapján milyen határozat születik, azt követően számos okon van lehetőség jogorvoslatra. Először is már magának az adóhatóságnak is többkörös mérlegelési jogköre van. Egyrészt mérlegeli azt, hogy ez a működési-sajátosságbeli feltétel vagy kivétel teljesül-e vagy nem. Amennyiben teljesül, eleve jogsértés fel sem merül, tehát ott az ügy lényegében le van zárva. Még ha meg is állapítja, hogy jogsértés történt, mert nem felel meg a gyakorlat annak, amit a jogszabály elvár, még abban

az esetben is mérlegeli a szankciót. Mulasztási bírságot lehet főszabály szerint kiszabni, de ott is nagyon tág mérlegelési lehetősége van az adóhatóságnak, hogy akár el is tekintsen a bírság kiszabásától. Tehát ott az eljárás azzal lezárulhat, hogy megállapítja a jogsértés tényét, így a vállalkozónak van lehetősége arra, hogy a saját gyakorlatát ahhoz igazítsa, ami a jogszabályban van. Tehát azt gondolom, hogy azért általános a jogszabály, és a gyakorlatnak kell azt megtölteni tartalommal, de a gyakorlat rendelkezik mindazokkal az eszközökkel, amik mentén ez életszerűvé tehető.

Deli Krisztina: Az időnk lassan lejár és ezért szeretném azt kérni, hogy röviden foglalják össze azt, hogy mi lenne az önök javaslata, álláspontja az ítélet kapcsán, illetve itt az életszerűség is többször felmerült, tehát a gyakorlatban hogyan változhatnának a dolgok?

Németh Zoltán: Mi jelen pillanatban azt vizsgáljuk, hogy az a fogalom, amit a rendelet tartalmaz, ez a működési sajátosság, ez a Kúria ítéletének fényében mennyire felel meg annak, amit szerettünk volna. Mert az valóban elhangzott, hogy önmagában a borraivaló kezelését mi sem tekintjük annak, de ahogy korábban is említettem, el tudunk képzelni olyan esetet, amikor valóban a helyzet sajátossága, és az üzemeltetés sajátossága a borraivalóra tekintettel okoz valamilyen eltérést. Most azt vizsgáljuk, hogy ezt hogy lehetne pontosabban körülhatárolni. Mégegyszer mondom, azt nem fogjuk tudni tételesen meghatározni, hogy mik a kivételek. Én azt gondolom, hogy lehet, hogy nincs jogszabályi kötelezettség arra, hogy meghatározzuk a borraivaló kezelését, és nem voltam vendéglátós, de azt gondolom, hogy az az életszerű, hogy ha az üzemeltető mint tulajdonos megmondja a pincéreknek azt, hogy a pénzt, amit ők elvesznek a fogyasztótól, azt hogy kezeljék. Mert ez az ő érdeke is.

Kovács László: Most már egész biztos, hogy ezt mi hangsúlyozni fogjuk és tagságunkban és az egész szakmában ezt terjeszteni fogjuk hogy, lám-lám, a Kúria ítélete is helyt adott, és nem volt más lehetőség, és jelen pillanatban nincs más lehetőség a borraivaló kezelésére, csak azonnal külön tenni. De hogy ez nem életszerű, ezt továbbra is fenntartjuk. Mi csak jelezhetjük, hogy itt valamit tenni kéne, mert nem egészséges dolog az, hogy egy jogkövető, tisztességes hozzáállású vállalkozás –mert nem véletlen ment a Kúriáig ez az eset, mert annyira meg volt győződve a vállalkozó az igazáról, hogy ezt vállalta, ami neki több millió forintba került, és még most sincs vége. Több évig tart ez az ügy. Tehát én azt gondolom, hogy ennek a megoldása egyértelműen a jogalkotók kezében van.

Huszárné dr. Oláh Éva: Ha megnézzük az alapjogszabálynak, illetőleg a módosítónak a mellékleteit, akkor ez a melléklet nekem egy kívánságlista. Tehát olyan nagyon szépen elporoszosodott. Még a korábbiakban vannak kódok, hogy melyik kódhoz mi tartozik, az új jogszabályban szerintem már arra is van, hogy a jobb vagy a baloldali ajtón mentek ki a boltból. Tehát már annyira igyekszik részletesen szabályozni.

Deli Krisztina: Nagyon szépen köszönjük szakértő vendégeinknek, hogy itt voltak és segítettek megérteni ezt az esetet, rávilágítani az ítélet lényegére és a jogi következményekre.

Nézőinknek is köszönjük a figyelmet, azt, hogy velünk tartottak. Viszontlátásra!